

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

19 martie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Constantin Gurschi
Judecătorii – Liliana Catan, Ion Arhiliuc,

A examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2013 de către avocatul Gheorghe Susarenco în numele inculpatului și inculpatului Beleuță Vasile împreună cu avocatul Gheorghe Susarenco în cauza penală privindu-l pe

Beleuță Vasile Constantin, născut la 28.02.1981, originar din s. Cazanjić, r-nul Leova.

Termenul examinării cauzei în:

- 1.prima instanță de la 12.04.2012 – pînă la 24.04.2013;*
- 2.instanța de apel de la 30.05.2013 - pînă la 05.11.2013;*
- 3.instanța de recurs de la 04.02.2014 - pînă la 19.03.2014;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 24 aprilie 2013 Beleuță Vasile Constantin, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 al.2 lit. b) CP, a fost achitat pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Instanța a indicat, că de către organul de urmărire penală Beleuță Vasile Constantin este învinuit în aceea că el, la data de 24.10.2010, la orele 04.00, în comun acord cu un grup de persoane nestabilit de organul de urmărire penală din intenții huliganice, încîlcind grosolan ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, manifestînd o obrăznicie deosebită, în timp ce se aflau în preajma restaurantului „Miadora” situat pe str.Hristo Botev 25A, mun. Chișinău, care constituie loc public, a inițiat un conflict cu cet. Grigorcea Ruslan în urma căreia, aplicîndu-i lovituri în diferite părți ale corpului, i-au cauzat vătămări corporale ușoare.

Organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Beleuță Vasile Constantin ca huliganism, adică acțiuni intenționate care au încălcat grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei, de către două sau mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art. 287 al. (2) lit. b) Cod penal R.M.

3. Sentința a fost atacată cu apel de acuzatorul de stat, care a solicitat casarea ei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Beleuță Vasile să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(2) lit. b) CP stabilindu-i o pedeapsă de 3 ani închisoare cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În susținerea apelului acuzatorul de stat a indicat că sentința o consideră ilegală deoarece instanța de fond nu a dat o apreciere justă tuturor probelor acuzării, eronat a dat o apreciere critică declarațiilor martorilor Grosu Nicolae, Grigorcea Oleg și Avdeev Alexandr, unilateral concluzionând ca fiind combătute prin declarațiile doar a unui singur martor Gorea Natalia, ignorând totalmente probele acuzării, nefiind administrate probe pertinente și concludente care demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului Beleuță Vasile în comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța de judecată nefondat a pus la baza sentinței de achitare faptul, că în înregistrările video prezentate de martorul apărării Beleuță Diana, efectuate de la locul conflictului de către ultima, nu se observă careva vătămări corporale pe corpul părții vătămate Grigorcea Ruslan.

Consideră că incorect a fost confundat de către instanța de fond că inițiator al conflictului a fost partea vătămată Grigorcea Ruslan, care de fapt era administratorul restaurantului și observând producerea accidentului nu a avut nici o intenție decât să fie așteptat echipajul de poliție.

Contrar prevederilor art. 384 alin.4 CPP sentința instanței de fond este una eronată, reieșind din declarațiile inculpatului și a martorului Natalia Gorea care fiind mireasă în acea seară a apărut interesele invitatului său, care nu au fost examinate în ansamblu cu probele administrate pe parcursul cercetării judecătorești.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, în timp ce pe parcursul procesului penal au fost acumulate probe pertinente și concludente care demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2013, a fost admis apelul procurorului, casată sentința instanței de fond, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Beleuță Vasile a fost condamnat în baza art. 287 al. (2) lit. b) Cod penal, la pedeapsa cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10000 (zece mii) lei.

4.1. Pentru pronunțarea hotărârii date instanța de apel a constatat, că Beleuță Vasile Constantin la data de 24.10.2010, la orele 04.00, în comun acord cu un grup de persoane nestabilite de organul de urmărire penală din intenții huliganice, încâlcind grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, manifestând o obrăznicie deosebită, în timp ce se aflau în preajma restaurantului „Miadora” situat pe str. Hristo Botev 25A, mun. Chișinău, care constituie loc public, a inițiat un conflict cu cet. Grigorcea Ruslan în urma căreia, aplicându-i lovituri în diferite părți ale corpului i-au cauzat vătămări corporale ușoare.

4.2. La adoptarea acestei soluții, instanța de apel, analizând în ansamblu probele administrate în cauză prin prisma art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a ajuns la concluzia despre existența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 287 al. (2) lit. b) Cod penal.

În acest context, instanța de apel indică că, deși inculpatul Beleuță Vasile vina sa în comiterea infracțiunii imputate nu și-a recunoscut-o, vinovăția acesteia întrutotul se confirmă prin următoarele probe:

- declarațiile părții vătămate Grigorcea Ruslan;
- declarațiile martorilor : Grosu Nicolae, Gagiu Veaceslav, Gafeli Sergiu, Gorea Natalia, Tăutu Diana, Grigorcea Oleg Tudor, Avdeev Alexandr Mihail;
- materialele cauzei, inclusiv:
 - procesul verbal de prezentare a persoanei spre recunoaștere potrivit căreia, Grigorcea Oleg 1-a recunoscut pe Beleuță V. ca fiind acea persoană care a inițiat conflictul cu Grigorcea R. și i-a aplicat lovituri peste corp(f.d. 59);
 - înștiințarea CGP al MAI cu nr. 3112 din 10.06.2011 potrivit căreia, de către cet. Grigorcea a fost solicitată la fața locului poliția rutieră din motivul producerii accidentului rutier, totodată despre conflictul apărut la data de 24.10.2010 la orele 02:13 la organele de poliție a apelat cet. Grigorcea, la fel la orele 01:10 fapt confirmat prin (f.d. 102-101);
 - procesul verbal de confruntare din data de 24.02.2012 efectuat între partea vătămată Grigorcea Ruslan și învinuitul Beleuță Vasile Constantin, (f.d. 145-148);
 - procesul verbal de confruntare din data de 28.02.2012 efectuat între martorul Grosu Nicolae și învinuitul Beleuță Vasile, unde ambii participanți și-au menținut declarațiile(f.d. 145-151);
 - procesul verbal de confruntare din data de 05.03.2012 efectuat între martorul Grigorcea Oleg și învinuitul Beleuță Vasile(f.d. 152 - 154);
 - raportul de expertiza medico-legală nr. 1885/D din 02.08.2011 potrivit căruia, s-a stabilit la cet. Grigorcea Ruslan următoarele vătămări corporale:

traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală, care a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur și se califică ca vătămare corporală ușoară (f.d.121);

Astfel, reieșind din probele sus-menționate, instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond nu a analizat minuțios probele prezentate de către acuzatorul de stat în cadrul ședinței de judecată și respectiv eronat a dat o apreciere critică declarațiilor martorilor Grosu N., Grigorcea Oleg, Avdeev A., ele fiind combătute prin declarațiile martorului Gorea Natalia, astfel colegiul penal conchide că aprecierea instanței a fost una unilaterală și contrară prevederilor art. 101 CP.

Argumentul instanței că inițiator al conflictului a fost partea vătămată, nu a fost reținut de către instanța de apel, deoarece din declarațiile ultimului și a martorului Grosu Nicolae administratorul doar a solicitat inculpatului să aștepte echipajul poliției rutiere, iar Beleuță V. i-a aplicat o lovitură de cap, astfel momentul aplicării loviturilor de către Beleuță V. și alte persoane lui Grigorcea R. a fost vizualizat de martorii Grosu N. și Grigorcea O. care au făcut declarații consecvente în acest sens.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic înregistrările video prezentate de către Beleuță Diana, argumentând, că conform art. 93 alin.(4) CP datele de fapt obținute prin activitatea specială de investigații pot fi admise ca probe numai în cazurile în care ele au fost administrate și verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute la alin.(2), în conformitate cu prevederile legii procesuale, cu respectarea drepturilor și libertăților persoanei sau cu restricția unor drepturi și libertăți autorizată de către instanța de judecată.

Referitor la măsura de pedeapsă stabilită inculpatului, instanța de apel, ținând seama de prevederile art.75 Cod penal, just a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin stabilirea pedepsei sub formă de amendă.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Gh. Susarenco în numele inculpatului și nemijlocit inculpatul împreună cu avocatul Gh. Susarenco, care invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, au solicitat casarea acesteia, cu menținerea hotărârii instanței de fond din motivul că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, în ambele recursuri menționându-se că:

- instanța de apel a considerat suficiente depozițiile a trei martori, dintre care Grigorcea Oleg este frate cu partea vătămată, iar Avdeev Alexandr și Grosu Nicolae se află în relații de subordonare față de acesta, fiind angajat în baza contractului individual de muncă la restaurantul Miadora, unde partea vătămată activează în calitate de administrator;

- instanța de apel a dat o apreciere eronată înregistrării video anexată la dosar de către partea apărării în calitate de probă , expunându-se asupra legalității probei respective (înregistrarea video), instanța de apel a menționat că administrarea

acesteia la dosar este în contradicție cu art.93 alin.(4)CPP. Această concluzie a instanței este criticabilă, deoarece instanța de apel a interpretat eronat această normă procesuală, ea fiind contrară art. 1 din Legea privind activitatea specială de investigații nr.15 din 29.03.2012, același sens fiind atribuit noțiunii de activitate specială de investigație în art.132'CPP al RM;

- instanța de apel nu a dat o apreciere obiectivă declarațiilor martorului Gorea Natalia, care a declarat că s-a întâlnit cu partea vătămată a doua zi după conflict și careva leziuni corporale asupra acestuia nu a observat;

- decizia instanței de apel este una superficială și se bazează numai pe actul de învinuire, nefiind demonstrată nici latura obiectivă a infracțiunii. La baza deciziei contestate a stat raportul de expertiză medico-legal a cet. Grigorcea Ruslan întocmit la 02.08.2011, act efectuat după 9 luni de la momentul comiterii infracțiunii.

- problema de drept de importată generală abordată în cauza dată constă în incapacitatea instanțelor naționale de judecată de a interpreta noțiunea de huliganism în sensul art. 287 CP al RM, de a califica corect faptele săvârșite, precum și de a aprecia legalitatea și admisibilitatea probelor, în special, la interpretarea art.93 alin.(4) CPP al RM.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

6.1. Colegiul constată că, motivele invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

6.2. Reieșind din prevederile art. 414 CPP, *instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

În speță, Instanța de apel a cercetat toate probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, a cercetat materialele cauzei și le-a dat o

apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității probelor care în ansamblu au confirmat vinovăția lui Beleuță Vasile și acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în prevederile art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, realizate printr-o obrăznicie deosebită, care au fost săvârșite de două persoane.*

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Astfel, din conținutul deciziei recurate rezultă că concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate s-au făcut luându-se în considerație declarațiile părții vătămată Grigorcea Ruslan, ale martorilor Grosu Nicolae, Gagiu Veaceslav, Gafeli Sergiu, Gorea Natalia, Tăutu Diana, Grigorcea Oleg Tudor, Avdeev Alexandr, cât și de materialele cauzei, inclusiv procesul verbal de prezentare a persoanei spre recunoaștere Grigorcea Oleg, potrivit căruia, 1-a recunoscut pe Beleuță V. ca fiind acea persoană care a inițiat conflictul cu Grigorcea R. și i-a aplicat lovituri peste corp(f.d. 59), înștiințarea CGP al MAI cu nr. 3112 din 10.06.2011 potrivit căreia, de către cet. Grigorcea a fost solicitată la fața locului poliția rutieră din motivul producerii accidentului rutier, totodată despre conflictul apărut la data de 24.10.2010 la orele 02.13 la organele de poliție a apelat cet. Grigorcea, la fel la orele 01:10 (f. d. 102-101), conținutul procesului verbal de confruntare din data de 24.02.2012 efectuat între partea vătămată Grigorcea Ruslan și învinuitul Beleuță Vasile Constantin, (f.d. 145- 148), conținutul procesului verbal de confruntare din data de 28.02.2012 efectuat între martorul Grosu Nicolae și învinuitul Beleuță Vasile, ambii participanți și-au menținut declarațiile (f.d. 145-151), conținutul procesului verbal de confruntare din data de 05.03.2012 efectuat între martorul Grigorcea Oleg și învinuitul Beleuță Vasile(f.d. 152 - 154), conținutul raportului de expertiza medico-legală nr. 1885/D din 02.08.201, potrivit căruia s-a stabilit la cet. Grigorcea Ruslan următoarele vătămări corporale: traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală, care a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur și se califică ca vătămare corporală ușoară (f.d.121).

Colegiul penal reține, că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și cercetat în ședințele de judecată, încadrarea juridică dată faptelor este justă și corespunde situației de fapt reținute, în mod corect apreciind că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunii ce i se impută.

Astfel, în acord cu instanța de apel, Colegiul consideră, că instanța de fond eronat a dat o apreciere critică declarațiilor martorilor Grosu N., Grigorcea Oleg,

Avdeev A., acestea fiind combătute prin declarațiile martorului Gorea Natalia, fiind apreciate de către instanța de fond unilateral.

Tot la acest capitol Colegiul, consideră justificată aprecierea critică a afirmației inculpatului, precum: „*inițiator al conflictului a fost partea vătămată*”, și a constatat că ele nu sunt veridice, deoarece sunt în contradicție cu celelalte probe care demonstrează cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate, și anume a declarațiilor martorilor Grosu N. și Grigorcea O., care au declarat că, „*...partea vătămată doar i-a solicitat inculpatului să aștepte echipajul poliției rutiere, iar ultimul i-a aplicat o lovitură de cap...*” aceste declarații fiind în coroborare și cu procesele verbale de confruntare efectuate între inculpat, partea vătămată și martorii menționați mai sus (f.d. 145-154), prin care se confirmă că inițiator al conflictului a fost inculpatul Beleuță Vasile și nici de cum partea vătămată Grigorcea Ruslan.

Colegiul apreciază ca critice, după cum de altfel în mod corect s-a reținut și de către instanța de apel, circumstanțele invocate de către martora Gorea Natalia, că „*...partea vătămată, a doua zi, după conflictul apărut, nu avea careva leziuni corporale asupra sa*”, deoarece martora în seara conflictului era mireasă și inculpatul era invitatul său.

Din cele menționate, Colegiul reține, că instanța de fond nu a pătruns în esența conținutului acestor declarații și le-a apreciat alogic în calitate de probe puse la baza sentinței de achitare, pe când Instanța de apel, apreciind cele declarate de martorii menționați, în coroborare cu alte probe, just a concluzionat că declarațiile sunt pertinente, concludente și pot sta la baza unei sentințe de condamnare.

Vis-a vis de argumentul recurențelor, referitor la înregistrările video anexate la dosar de către partea apărării ca probă la atapa cercetării judecătorești, acestea fiind înregistrare de către soția inculpatului, Colegiul menționează că, instanța de apel corect a apreciat critic această înregistrare care, conform procesului verbal al ședinței de judecată, în instanța de fond (f.d.219-221), a fost admisă spre vizionare la demersul avocatului și anexat discul la materialele cauzei, însă fără a fi invocată ca ” probă”.

Mai mult ca atât, la materialele cauzei nu este nici o ordonanță prin care acesta înregistrare sa fie admisă ca probă, or conform art. 99 CPP, *în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză. Probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță;*

Potrivit art. 100 al.(4) CPP, *toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi*

probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Astfel, sub aspectul celor invocate mai sus Colegiul constată că, filmările de pe CD-I anexat nici nu afirmă și nici infirmă vinovăția inculpatului în cele încriminate, nu se confirmă nici prezența părții vătămate, filmările nu sînt datate, nu este clar conținutul acestor filmări, aceasta nefiind în coroborare cu alte probe, or instanța de apel apreciind această înregistrare critic, corect și-a motivat soluția dată, invocînd prevederile art.93 al .(4) CPP potrivit cărora, *datele de fapt obținute prin activitatea specială de investigații pot fi admise ca probe numai în cazurile în care ele au fost administrate și verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute la alin.(2), în conformitate cu prevederile legii procesuale, cu respectarea drepturilor și libertăților persoanei sau cu restricția unor drepturi și libertăți autorizată de către instanța de judecată*, care, contrar argumentului invocat de către recurent referitor la *art.1 din Legea privind activitatea specială de investigații nr.15 din 29.03.2012*, care definește noțiunea de „activitate specială de investigații”, în viziunea Colegiului nu are relevanță la caz.

Instanța de apel invocînd art.93 al.(4) CPP, s-a referit la inadmisibilitatea acestor înregistrări dobîndite dintr-o sursă care este imposibilă de verificat în ședința de judecată, or acestea nu au fost dobîndită printr-o activitate specială de investigații.

În concluzie, este necesar de subliniat că potrivit art. 100 al.(1) CPP *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, iar potrivit al (2) aceluiași articol, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

Un alt argument invocat de către recurent, care de asemenea nu și-a găsit confirmare, este că decizia instanței de apel este una superficială ce se bazează numai pe actul de învinuire.

La acest capitol, Colegiul reține că, instanța de apel a examinat cauza în baza art.325 CPP, adică în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În lumina considerentelor relevate, în conformitate cu propria convingere, formată în urma examinării lucrărilor dosarului penal, Colegiul conchide că faptele de huliganism încriminate de organul de urmărire penală și, respectiv reținute de instanța de apel, au fost dovedite ca săvîrșite de inculpat. Probele prezentate în sprijinul învinuirii prezintă garanții de autenticitate probatorie și, astfel pot constitui probatoriul pentru condamnarea inculpatului, impunîndu-se soluția de condamnare.

În altă ordine de idei, Colegiul reține neîntemeiate și a afirmațiilor recurenților referitor la latura obiectivă a infracțiunii și faptul că la baza deciziei contestate a stat raportul de expertiză medico-legal a cet. Grigorcea Ruslan întocmit

la 02.08.2011, act efectuat după 9 luni de la momentul comiterii infracțiunii, din considerente că, latura obiectivă a infracțiunii de huliganism, în speță, are un caracter juridic special și complex, exprimată prin acțiune care încalcă grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra părții vătămate Grigorcea Ruslan, obiectul juridic principal îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică, apărute împotriva infracțiunii de huliganism, obiectul juridic secundar îl formează relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau integritatea psihică sau morală a persoanei.

Astfel, raportul de expertiză medico-legală a cet. Grigorcea Ruslan, incontestabil dovedește leziunile corporale apărute la ultimul în urma actului de huliganism, indiferent de faptul că acesta a fost întocmit după 9 luni de la comiterea infracțiunii, deoarece acest raport a fost efectuat în baza raportului de examinare medico-legală nr.5470 din 25.10.2010, următoarea zi după comiterea infracțiunii (f.d.121-122), ca de altfel raportul de expertiză efectuat și inculpatului (f.d.119-120).

Colegiul menționează, că instanța de apel corect a concluzionat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, din moment ce probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii de către acesta, iar declarațiile lui în acest sens nu pot fi reținute ca veridice, fiind un mijloc de apărare în vederea evitării răspunderii penale.

Cu referire la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod Penal, de gradul prejudiciabil și de pericolul social al faptei imputate, de scopul pedepsei penale, de personalitatea inculpatului, de lipsa circumstanțelor agravante, de prezența circumstanțelor atenuante cum sunt lipsa antecedentelor penale, și ca urmare justificat i-a stabilit inculpatului pedeapsa cu amendă, a considerat ca fiind posibilă corectarea și reeducarea lui fără izolarea reală de societate.

Argumentele recurențelor referitor la dezacordul său cu aprecierea probelor de către instanța de apel, ține de starea de fapt și nu este prevăzut ca temei pentru recurs în art.427 Cod de procedură penală.

Decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului procurorului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală, fiind interpretată corect noțiunea de huliganism potrivit legislației în vigoare și calificate corect acțiunile inculpatului în baza probelor administrate la materialele cauzei.

Astfel, Colegiul constată, că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii incriminate inculpatului și ca urmare, temeiul stipulat în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la

examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurenți.

În consecință, analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea acesteia.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de avocatul Gherghe Susarenco în numele inculpatului Vasile Beleuță și inculpatului Vasile Beleuță împreună cu avocatul și potrivit legii, decide asupra inadmisibilității recursurilor, fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Gheorghe Susarenco în numele inculpatului Beleuță Vasile și inculpatului Beleuță Vasile împreună cu avocatul Gheorghe Susarenco împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui Beleuță Vasile, fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 02 aprilie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Liliana Catan

Ion Arhiliuc